

บทความวิชาการ

นายภูษกร สว่างอารมณ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ (นบ,นม)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

องค์การบริหารส่วนตำบล ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ในการบำรุงรักษาดูแล ตามมาตรา 67 วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งหมายถึงการซ่อมถนนแซมผิวจราจรที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย บริเวณที่เป็นสามแยกก็ต้องดำเนินการติดตั้งเครื่องหมายจราจรประเภทป้ายต่างๆ ห่างจากบริเวณสามแยกในระยะพอสมควร เพื่อให้ผู้ใช้ถนนทราบว่าข้างหน้าเป็นสามแยก รวมทั้งต้องจัดให้มีไฟฟ้าสำหรับส่องสว่างในเวลากลางคืน ดังนั้น การที่ถนนที่เกิดเหตุเป็นสามแยกและมีลักษณะเป็นบ่อ ตัวหนังสือและพื้นหลังของป้ายจราจรที่แสดงข้อความ “หยุด” ซึ่งอยู่ห่างจากถนนก่อนถึงสามแยก 50 เมตร มีสภาพซีดจาง อันเป็นการสร้างปัญหาให้กับผู้ใช้ถนนในเวลากลางคืน จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

สำหรับประเด็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ นั้น

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การละเลยต่อหน้าที่ดังกล่าวไม่ถึงขนาดที่จะทำให้ผู้ใช้ถนนในเวลากลางคืนด้วยความระมัดระวัง ไม่สามารถที่จะสังเกตเห็นป้ายจราจรที่จัดทำไว้ได้ เนื่องจากสามารถมองเห็นป้ายจราจรและสามแยกได้จากไฟหน้ารถ ซึ่งหากใช้ความระมัดระวังย่อมตระหนักรู้ได้ว่าถนนเป็นทางสามแยกและการที่บุตรของผู้ฟ้องคดีขับรถด้วยความเร็วเพื่อรอลีี้ยวเข้าสู่ถนนอีกสายหนึ่งดังเช่นวิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ ซึ่งโดยวิสัยของผู้ใช้ถนนสายนี้ย่อมรู้ดีว่าที่เกิดเหตุเป็นทางสามแยกที่ต้องชะลอความเร็วและไม่สามารถขับตรงต่อไปได้ แต่กลับขับรถด้วยความเร็วสูงจนไม่สามารถชะลอหรือหยุดรถได้ทัน การเสียชีวิตของบุตรของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงจากความประมาทเลินเล่อของบุตรผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียว องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่ได้กระทำละเมิดต่อบุตรของผู้ฟ้องคดี ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแต่อย่างใด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.259/2558)